

Παραμύθια μετά μουσικής

Πολύχρωμα βιβλία για παιδιά, τα οποία συνοδεύονται από cd με τραγούδια

Της ΣΑΝΤΡΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗ

«**Ε**να κυριακάτικο μεσημέρι η Μαρίτσα κοιτούσε από το παράθυρό της τη φουρτουνιασμένη θάλασσα, τα γκρίζα σύννεφα στον ουρανό και το δέντρο που το λένε αροκάρια να λυγίζει από το δυνατό αέρα. Αφού πέρασε αρκετή ώρα χαζεύοντας έξω, κάθισε στο αγαπημένο της γραφείο, πήρε πινέλο, χαρτί, χρώματα και ζωγράφισε μπλε, κίτρινες και πράσινες μαργαρίτες. Ζωγράφισε και καρδούλες πολλές, μια για κάθε μαργαρίτα, μια για κάθε βότσαλο. Και περίμενε να φύγει ο χειμώνας...». Διαβάζοντας και ακούγοντας «Το ταξίδι της μαγικής Μαργαρίτας» της Σοφίας Δήμου, ένα παραμύθι σε μουσική του Παντελή Θαλασσινού (εκδ. Στρατής) πάνω τον εαυτό μου να ανυπομονώ να περάσει ο χειμώνας. Τα χριστουγεννιάτικα περιτυλίγματα των δώρων βρίσκονται ακόμα σκορπισμένα εδώ κι εκεί στο σπίτι κι εγώ ονειρεύομαι, μαργαρίτες και μελισοούλες που βουίζουν σε ανοιχτά κήπους. Μπορεί να φταίει ότι έχω μπουκτίσει με τους Αγίους Βασίλιδες και τις γιορτινές μελωδίες. Σαν να μην με άφηναν να σκεφτώ και να δω καθαρά. Κάποιες εναλλακτικές ιδέες για να περάσει η δύσκολη μετα-εορταστική περίοδος; Κάτι για να διώξει τη μελαγχολία της προσαρμογής στα καθημερινά, ή την υπερβολική αδημονία που σου προκαλεί το καλοσώρισμα της καινούργιας χρονιάς; Η προσωπική μου επιλογή είναι τρία μουσικά παραμύθια (από τα καλύτερα της φετινής «σοδειάς») που γεμίζουν το δωμάτιο με νότες φωτεινές, αισιόδοξες, ονειροπόλες. Μέχρι να έρθει η άνοιξη...

■ **«Το ταξίδι της μαγικής Μαργαρίτας»** της Σοφίας Δήμου (εικονογράφος: Ντανιέλα Σταματιάδη, μουσική: Παντελής Θαλασσινός, στίχοι: Ηλίας Κατσούλης, ερμηνεία: Φαίδρα Θαλασσινού). Για παιδιά από 4 ετών και όχι μόνο. Μια μπλε μαργαρίτα γίνεται μαγική. Πώς; Με τη δύναμη της φίλιας του τζιτζικά κιθαριστή. Απελευθερώνεται από τις ρίζες της, βγάζει αδράτα φτερά. Η μπλε μαγική μαργαρίτα μεταμορφώνεται σε πράσινη. Γίνεται μοναδική. Πώς; Με τη δύναμη της αγάπης της κίτρινης μαργαρίτας της γης. Φιλία, αγάπη, ελευθερία, ταξίδι στον κόσμο και στα παραμύθια με τελικό προσορισμό τον πλανήτη Ονειρο...

■ **«Το Μελωδοχωριό θέλει Μαέστρο»** της Ακριβής Λαζαρίνη (εικονογράφος Δημήτρα Λαμπρέτσα, εκδ. Ε. Ρώσση) με cd σε μουσική του Σταύρου Παπασταύρου που ερμηνεύουν ο συνθέτης μαζί με την Ελένη Πετίσιου. Ένα χαριτωμένο βιβλίο με μουσική που πραγματικά

Επάνω: εικονογράφηση από το βιβλίο «Το παραμύθι της γέφυρας». Αριστερά: εικονογράφηση από το βιβλίο «Το Μελωδοχωριό θέλει Μαέστρο».

σε ξεσηκώνει, το οποίο γνωρίζει στα παιδιά τις βασικές νότες της μουσικής μέσα από μια πρωτότυπη ιστορία. «Μία φορά κι έναν καιρό πήγα και είδα ένα χωριό δίκομο ποταμικούς και λίκους με εφτά μόνο κατοίκους. Κανείς δεν μπορούσε να ζήσει σ' αυτό το χωριό ούτε τα πουλιά, ούτε τα ζώα, γιατί κάθε Νότα φώναζε τη δική της φωνή ώσπου ένας Μαέστρος έφτασε εκεί... Ντο (η Ντόνα), Ρε (η Ρένα), Μι (η Μιτέρα), Φα (η Φανή), Σολ (ο Σόλωνας), Λα (η Λαμπρινή), Σι (η Σία)! Και οι επτά χαρακτήρες (νότες) υπέροχοι.

■ **«Το παραμύθι της γέφυρας»** του Βαγγέλη Ηλιόπουλου (σε συνεργασία με παιδιά από τον δήμο Ρίου, εκδ. Πατάκι) που μελοποιήθηκε από τον νέο συνθέτη Βύρωνα Κατρίτση (αφήγηση: Πέμπη Ζούνη και Γιάννης Βόγλης). Μια ξεχωριστή πρόταση. Ο συγγραφέας και περιπόλο διακόσια παιδιά από τον δήμο

Ρίου συνεργάστηκαν και έγραψαν μαζί ένα παραμύθι. Ο Βαγγέλης Ηλιόπουλος έφτιαξε τον σκελετό και ζήτησε από τα παιδιά να αφηθούν αχαλίνωτη τη φαντασία τους. Εκείνα του χάρισαν τις πιο πρωτότυπες ιδέες τους και συμπλήρωσαν τη δημιουργία. Έτσι, σαν παλιό γεφύρι που χτίστηκε πετραδάκι, πετραδάκι, φτιάχτηκε λέξη λέξη το «Παραμύθι της Γέφυρας». Ηθελε βέβαια και εικονογράφηση. Το εικονογράφησαν παιδιά που παρακολούθησαν το τετραήμερο ατελιέ του ζωγράφου Γιώργου Σγουρού (με την υποστήριξη της Γέφυρα Α.Ε.). Το παραμύθι εμπνευσμένο από τη γέφυρα που τα παιδιά βλέπουν καθημερινά, μας αφηγείται πως μια φορά κι έναν καιρό ένας πετρόκαρδος δράκος ζήλεψε την αγαπία και την ομόνοια μεταξύ των κατοίκων δύο πολιτειών, που ήταν χτισμένες αντικριστά και τις χώριζε μόνο ένα στενό κομμάτι θάλα-

σας. Η ζήλια τον οδήγησε να γίνει βασιλιάς όλης της περιοχής και να μπορέσει έτσι να σκορπίσει το μίσος και τη διχόνοια. Το μόνο που δεν υπολόγισε ήταν ότι τα παιδιά και των δύο πολιτειών, είχαν τη δύναμη να του αντισταθούν και να κάνουν τα όνειρά τους να βγουν αληθινά. Βρήκαν κάτι που δεν μπορούσε να νικήσει με τα μαγικά του κόλπα: τη δημιουργία μιας γέφυρας! Μιας γέφυρας αγάπης και ομόνοιας που την έφτιαξαν με τον πιο παράδοχο τρόπο. «Μετά, το πουλάκι, αυτός ο πολύτιμος φίλος τους, πήρε με το ράμφος του την κόκκινη κλωστή των παραμυθιών και την άπλωσε από το ένα κάστρο μέχρι το άλλο! Υστερα στάθηκε στη μέση της. Ο Ηλιος, που είχε επιστρέψει ολόλαμπρος, κρέμασε επάνω στις κλωστές με τα συννεφομανταλάκια του σελίδες από παραμύθια και ζωγραφίες. Τα παιδιά κι από τις δύο πολιτείες άρχισαν να ανεβαίνουν πάνω στην κόκκινη κλωστή. Στα χέρια τους κρατούσαν το καθένα το πιο αγαπημένο του παιχνιδι, μέσα στο οποίο υπήρχαν όλα τα όνειρα που έκανε όταν το έπαιζε. Διαβάζαν τις σελίδες και προχωρούσαν, αφήνοντας τα παιχνίδια τους πάνω στην κόκκινη κλωστή. Μέχρι να διαβάσουν όλο το παραμύθι, είχαν συναντηθεί με τα παιδιά από απέναντι, ενώ μια γέφυρα από παιχνίδια κι όνειρα σχηματιζόταν. Οι μεγάλοι, όταν είδαν ότι τα παιδιά τους φτιάχνουν μια τέτοια γέφυρα, τους έστειλαν κι εκείνοι με πολύχρωμα μπαλόνια τα δικά τους όνειρα, που έβλεπαν να πραγματοποιούνται. Έτσι, έζησαν αυτοί καλά, μα πάρα πολύ καλά! Κι εμείς καλύτερα, πολύ καλύτερα, γιατί διαβάζουμε το παραμύθι της γέφυρας και ξέρουμε...».